

[Tinning]

ellers har en naturlig interesse i arbejdet, f.eks. AC, Akademikernes Centralorganisation, og DSF, Danske Studerendes Fællesråd. Jeg vil gerne høre, dels med hvilken begrundelse disse organisationer ikke er inddraget, dels om de vil blive inddraget, eller de først vil få lejlighed til at udtale sig, når lovforslagene er færdige, en ret, som jo i princippet enhver dansk borger har.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Til Fru Eva Møller kan jeg sige, at ikke mindst den del af forslaget, der vedrører gældssanering, har vist sig at være en teknisk overordentlig kompliceret sag at få bragt på plads, og derfor er det altså trukket i langdrag. Jeg kan kun sige, at disse forslag vil blive fremsat, så snart vi overhovedet har disse beregninger færdige.

Og til hr. Tinning kan jeg sige, at når forslagene er blevet udarbejdet, vil de blive sendt til høring, således som det er helt normal praksis.

Eva Møller (KF):

Jeg vil blot supplerende spørge ministeren, om det ikke, når det nu specielt er den del, der omfatter gældssaneringen, der er kompliceret, var muligt at dele lovforslaget op i to. Jeg synes, der i den forløbne tid har været tradition for, at vi har drøftet uddannelsesstøtte for dem, der var under uddannelse, i én pulje og gældssanering i en anden pulje, og hvis vi gjorde det på den måde, ville vi give dem, der stod over for at begynde en uddannelse, mulighed for tidligere at være klar over deres situation.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg er helt enig i disse betragtninger. Derfor kan jeg også oplyse over for fru Eva Møller, at lovforslaget er delt op i to, og at forslaget om uddannelsesstøtte vil komme før forslaget om gældssanering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 70

6) Til *undervisningsministeren* af:

Fogh Rasmussen (V):

45 Ft

»Hvordan vil ministeren sikre de unges uddannelsesmuligheder, når der stoppes for indgåelse af lærekontrakter på jern- og metalområdet?«

Skriftlig begrundelse

Senest i august 1983 overgår jern- og metalområdet til det såkaldt enstrengede uddannelsessystem. Konsekvensen heraf er bl.a., at de lærlinge, som hidtil har tegnet lærekontrakt, fra 1983 skal sluses igennem basisåret under den nye EFG-uddannelse.

Følgelig bliver det nødvendigt at udvide de tekniske skolers kapacitet på basisåret inden for jern- og metallinjen.

Imidlertid har direktoratet for erhvervsuddannelserne endnu ikke givet klar besked til de tekniske skoler om den planlagte udbygning. Det har stillet en række skoler i en meget vanskelig situation, fordi det ikke er muligt at planlægge fra 1982-83 og de følgende år.

Som eksempel kan nævnes Viborg Tekniske Skole, som for øjeblikket kun har én basisårsenhed med 96 elever inden for jern og metal. Til sammenligning ligger behovet for faglærte inden for jern og metal i skolens område i størrelsesordenen 200-250 pr. år. Skal Viborg Tekniske Skole kunne efterkomme erhvervslivets behov fra august 1983 og fremefter, skal der etableres halvanden til ekstra basisårsheder senest i foråret 1982, så første indtag af elever kan ske til august 1982 og de dermed er klar til praktik til august 1983.

Til trods for dette akutte behov har direktoratet så sent som i december 1981 meddelt skolen, at det er direktoratets indstilling, at kapaciteten inden for EFG-basisundervisningen på jern- og metallinjen på Viborg Tekniske Skole kun kan udvides med en halv enhed, dvs. 48 elever, fra august 1982.

Herved risikerer Viborg Tekniske Skole, at den ikke kan imødekomme erhvervslivets behov fra august 1983, idet den samlede kapacitet kun vil ligge på det halve af efterspørgslen. I forvejen er der mangel på bl.a. EFG-praktikanter til maskinfaget i området.

I en situation med alt for stor ungdomsarbejdsløshed forekommer det absurd, at jern- og metalindustrien risikerer ikke at kunne få opfyldt sit behov for faglært arbejdskraft, blot fordi fagområdet beslutter sig til at af-